

λυώσουν, μποροῦν δύλα νά λυώσουν την ίδια νύχτα. "Αν θά συμβῇ ποτε αὐτό τὸ κακό — δὲν τὸ ξέφω Κάθωμαι τὴ νύχτα καὶ τὰ κυττῷ ὅση ὥρα μένο ἄγρυπνον· θέλω νά ἐντυπωθοῦν καλά στὸ μυαλό μου γιὰ νά τὰ θυμοῦμαι σταν μιὰ φορά χαθοῦν..

Μετά τὴν πτώσιν

"Οταν κυττᾶ στὰ περασμένα, ο Κήπος είνε πειά γιὰ μένα ἵνα ώραιο ὄνειρο ποὺ ἔστησε. Ήταν ώραιος, ὑπερβλικά ώραιος μαγνητικά ώραιος, καὶ τώρα ἡ ζάλη, καποτὲ πειά δὲν θὰ τὸν ξαναῖδω.

'Ο Κήπος ἔχάνθη, ἀλλ' εἴη ηρά «ξεστόν», καὶ εἰμαι εὐχαριστημένη. Μ' ἄγαπά δόσο μπορεῖ — μ' ἄγαπά μ' ὅλη τὴ δύναμι τοῦ περιπατῶν καμπτήσος μου, καὶ αὐτὸν, ὑποθέτω, ταιριάζει στὴ νιότη μου καὶ στὸ φύλο μου. "Οταν ωρτῶ τὴν καρδιά μου γιατὶ τὸν ἀγαπῶ, βρίσκω ὅτι δὲν ξέφω, καὶ οὔτε μὲ νοικίες πρόγνωστο νὰ μάθω καὶ ἔτος συμπεράνω ὅτι αὐτὸν τοὺς εἰδοὺς ἡ ἀγάπη δὲν προέρχεται ἀπὸ ὑπολογισμούς καὶ στατιστικές, δησοὶς ἡ ἀγάπη μας στὰ ἄλλα ἔργετα καὶ τὰ ζῶα. "Ετού πρέπει νά είνε. "Αγαπῶ καμποτα πουλά γιὰ τὸ τραγούδη των, ἀλλὰ τὸν Ἀδάμ δὲν τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὸ τραγούδη του — οχι. "Ομως τού ζητῶ νὰ τραγούδη, ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νά μάθω νὰ μοῦ ἀρέσῃ ὅτι, ἀρέσει σ' αὐτὸν. Εἰμαι βεβαία ὅτι μπορῶ νά μάθω, ἐπειδὴ στὴν ἀρχὴ δὲν μποροῦσα νά τὸ ὑποφέρω τὸ τραγούδη του καὶ τώρα μπορῶ. Θὰ τὸ συνηθίσω καὶ αὐτὸν σιγά — σιγά.

Δὲν τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὴν εὐθυγάντη του — οχι. Δὲν είνε ἀξιοκατά κριτικά ἀν τὸ πνεύμα του εἰναὶ περιωρισμένο, γιατὶ δὲν τὸ ἔφτιασε αὐτὸς — είνε διποτὸς τὸν ἔπιλασε δὲ Θεός, καὶ αὐτὸν ἀρέσει. Μὲ τὸν καιρὸν ὅτι ἀναπτυχθῆ, ἀλλὰ ὅτι ἀργήσῃ πολύ, ὑποθέτω ἀλλως, δὲν ὑπάρχει βία, καλά είνε διποτὸς είνε.

Δὲν τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὴν καρδιά του καὶ τὴν λεπτότητά του. "Οχι, ἔχει πολλὰς ἐλειψίεις εἰς αὐτὸν τὸ ζήτημα, ἀλλ' αὐτὸν δὲν μὲ περιμένει.

Δὲν τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὴν ἀνατροφή του — οχι. Νομίζω διποτὸν κρατεῖ μυστική, καὶ δὲν γνωρίζω γιατὶ τὴν κρύψει ἀπὸ ἐμέ. Αὐτὴν εἶνε ἡ μόνη λύπη. "Αλλως είνε εἰλικρινής μαζί μου τώρα, καὶ νοικίω ὅτι τίποτε ἀλλο παρεξός ἀπ' αὐτὸν δὲν μού κρατεῖ μυστικό — λογοῦμαι ποὺ μπορεῖ νά κρατεῖ κατὰ τι μυστικό ἀπὸ ἐμέ, καὶ κάποτε χάνω τὸν υπνό μου, ὅταν τὸ συλλογίζομαι, ἀλλὰ θὰ πάνστο νὰ τὴν στὸ νοῦ μου αὐτὸν δὲν θὰ διαταράξῃ τὴν εντυχίαν μου, ἡ οποία εἶναι ἀλλούς είνε ὑπερπλήρωμος.

Δὲν τὸν ἀγαπῶ γιὰ τὴν ἀνατροφή του — οχι. Είνε αὐτοδιατοποτὸν καὶ γνωρίζει τὸ διποτὸν ποὺ τὸν — οχι. Μὲ αποτέρενει, ἀλλὰ δὲν τὸ κατανίνοι· είνε αὐτὸν ἔνα ἀπὸ τὰ διαρκιτάτα γνωστά πατα τὸν φύλον του, ὑποθέτω, ὃποτε είνε εἶναι ἀνεύθυνος.

Γιατὶ λοιπὸν τὸν ἀγαπῶ; ··Μόνο ἐπειδὴ είναι ἀνδρας, δησοτέω. Κατὰ βάθος είνε καλός, καὶ τὸν ἀγαπῶ γι' αὐτὸν, ἀλλὰ θὰ τὸν ἀγαποῦσα καὶ χορίς αὐτὸν. "Αν μὲ χρυπούστε καὶ μ' ἐκαστομεταχειρίζετο, πάλι θὰ τὸν ἀγαποῦσα. Τὸ γνωρίζω. Είνε αὐτὸν ἔνα ἀπὸ τὰ γνωρίσματα τοῦ φύλου του, ὑποθέτω.

Είνε δυνατός καὶ ώραιος, καὶ τὸν ἀγαπῶ γι' αὐτό, καὶ τὸν θαυματικό καὶ τὸν ἀπεριφανένομα γι' αὐτὸν, ἀλλὰ θὰ τὸν ἀγαποῦσα καὶ χορίς αὐτὸν τὰ προτερογόνα, καὶ ἀδύνατος ἂν ήτο, θὰ τὸν ἀγαποῦσα. καὶ θὰ δούλευα γι' αὐτόν, καὶ θὰ τὸ διποτότεσσον, καὶ θὰ προσενχύουν γι' αὐτόν, καὶ ὅτι ἀγρυπνοῦσα στὸ προσκέφαλό του ὅσο ποὺ ν' ἀποθάρη.

Ναί, ὑποθέτω διποτὸν ἀγαπῶ μόνον ἐπειδὴ είνε «δικός μου», καὶ ἐπειδὴ είνε «ἀδεσποτός». Δὲν ὑπάρχει ἀλλος λόγος, ὑποθέτω. Καὶ εἴστο νοικίω είνε διποτὸς τὸ ἔλεγο στὴν ἀρχὴ ὅτι αὐτὸν τοὺς εἰδοὺς ἡ ἀγάπη δὲν προέρχεται ἀπὸ ὑπολογισμούς καὶ στατιστικές. Ἀξιοβίρως «προέρχεται» — παντες δὲν έρχονται ἀπὸ ποὺ, είνε κατὶ τὰ ἀνεύθητον. Οὔτε καὶ ζειμένται εἰςήγητον.

Αὐτὸν συμπεραίνων. "Αλλὰ είμε μία ἀπλή κόρη, καὶ η πρότη ποὺ εἶνται αὐτὸν τὸ ζήτημα, καὶ μπορεῖ στὴν ἀλλήθεια μου καὶ τὴν ἀπειρία μου νά μὴ μιλᾶ καὶ σωστά.

*Επειτα ἀπὸ σαράντα χρόνια

Έκεινο ποὺ παρακαλῶ πάντα στὴν προσευχή μου, ἐκεῖνο ποὺ ποθῶ, είνε νά μπορεῖσμε νὰ φύγουμε ἀπ' αὐτὴν τὴν ζωὴν μαζί — μιὰ ἐπιθυμία ποὺ ποτὲ δὲν θὰ λειψῃ ἀπὸ τὴ γῆ, ἀλλὰ θὰ ὑπάρχει στὴν καρδιά κάπις γνωνάκια ποὺ ἀγαπάται ἐν ὅσῳ ὑπάρχει κόρσος.

"Αλλ' ἀν δένας ἀπὸ τὸν δύο τρέπεις νὰ λειψῃ πρῶτος, παρακαλῶ τὸν Θεόν ἀπὸ πρώτην πρότην ἐγώ. Είμαι ἀδύνατος, δὲν είμαι τόσο χρήσιμη σ' αὐτὸν διποτὸς αὐτὸν σὲ μένα — ἡ ζωὴ γιατὶς αὐτὸν δὲν θὰ είνε πιά ζωή, πότες θὰ μὲ ισορά νὰ τὴν προσφέρω. Καὶ τοντή ἡ προσευχή μου είνε ἐπιστὶς ἀδάντητη, καὶ δὲν θὰ πάνστον νά τὴν προσφέρουν στὸ Θεό ή γυναικες ἐν διποτὸς θὰ πάροχει γυναικειον φύλων. Είμαι η προτή συζύγου, καὶ έκεινη τούς θὰ είνε η τελευταία θὰ ἐπαναλάβη αὐτὴν τὴν προσευχή μου.

Στὸ μνήμα τῆς Εὕνης.

"Αδάμ: "Οπου ήτο έκεινη, «έκει» ήτο καὶ δι Παράδεισος.

Τ Ε Δ Ο Σ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΕΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

ΤΟ ΓΛΥΚΥΤΑΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ‘ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,

Ίστορία τοῦ ἔρωτος ποὺ πιτε δὲν πεθαίνει,
ποὺ τίποτε δὲν τὸν χωρίζει...

ΤΟΥ ΚΘΕΣΜΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΕ ΜΕΛΛΟΝ

Κάποιος νόμος ὑποχρέωντες κάθε γιατρὸν στὴν Κίνα, τὴν ἀνάβη μετὰ τὴν δύσην τοῦ ἡλιού τόση φανάρια, μπρὸς στὸ σηπτιτοῦ, δόσους ἀσθενεῖς ἔχει στείλει στὸν ἄλλον κόσμον. Κάποιος Εὐρωπαῖος, ο δι ποῖος πήγε μὲ τὴν οἰκογένειάν του κάριν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων στὸ Πεκίνον, ἔζητησεν ἐν βράδυ γιατρὸν για τὴν γυναικα του, ἡ οποία δρόσωστησε ξαφνικά.

Αρφονία ὑπόρχη μεγάλη ἀλλὰ καὶ τὰ φανάρια ήταν τόσα πολλὰ ποὺ έκαναν μπρὸς εἰς τὸ στίπτον ἐπάστον τῆς Ἑδρωπατίδος ἐδίσταξε γιὰ τὴν ζανόντη τῶν ἔσχον αὐτῶν νιῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Πειτανίην ἔτσι επὶ πολὺ καὶ τελός βρήκε καύποιον, εἰς τοῦ διποίου τὸ στίπτον ἐκάγαμαν μόνον τοία φανάρια. "Ετρέξε μέσα, τὸν ἔντυνα καὶ τὸν προσκαλεῖ νά επισκεφθῇ τὴν γυναικα του λέγοντας :

— Θά είσου σεβιάσα μὲ τὴν ιατρῶν τῆς πολεως αὐτῆς.
— Ἀπὸ ποὺ τὸ καταλάβατε; ρώτησεν ο Κινέζος γιατρός.
— Ἀπὸ τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν φαραίων, ἀπήντησεν ὁ Εὐρωπαῖος.

— Α, ναι! είπεν ο ιατρός. "Εχω τρία μόνον φανάρια, γιατὶ μόλις σήμερα τὸ ποιού ἀρχίσα νά ἔξασκω τὸ ἐπάγγελμά μου!

Ἐννοεῖται ὅτι ο Εὐρωπαῖος ἔμεινε κόκκαλο.

□

ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΔΣΧΗΜΩΝ

Τὰ Παρισινά φύλλα διηγοῦνται τὸ ἔξης ἀστειό ἐπεισόδιο ποὺ συνέβη μεταξὺ δύο ἀσχημοτάτων ἡθοτοιδῶν, οἱ διποῖοι είχαν μαλάσσει καὶ κατέληξαν εἰς πρόσκλισην μονομαχίας. Τὴν ἀλλήν ἡμέραν εὑρίσθησαν πράγματα ἀμφότεροι μὲ τοὺς μάρτυρις τῶν στὸ διοισθὲν μέρος κατὰ τὴν ὁδοισμένη ὥρα. — Μοῦ ἡλιθε μιὰ θέλεια, λέγει εἰσαφνά δένας εἰς τὸν ἄλλον μερός πολέμου καὶ σένα.

— Γιατὶ;

— Γιατὶ δὲν μπορῶ.

— Μὲ προσβάλλατες καὶ ἔχετε ὑποχρέωσι νὰ μὲ ικανοποιήσετε. Οι Σας προσβέβαια, σας ζητῶ συγνώμην, ἀλλὰ νὰ κτυπηθῶ μαζί σας δὲν μπρὸς καὶ ἔχω ισχυρόν λόγον γι' αὐτό.

— Ποίον, παρακαλῶ;

— Δὲν σᾶς τὸν λέγω γιατὶ θά θυμώσετε.

— Σᾶς διαβεβαιῶ δη.

— Καλά λοιπόν, ἀρχόντε : "Αν μονομαχήσωμε, είμαι σχεδόν βέβαιος ὅτι θὰ σας φυνέσω καὶ τότε τὴν ζωή μείον διάσημος σας δένας τὸ προσέβαλλον τοῦ κόσμου καὶ λίσσως δὲ ιερόποτος τῆς Γαλλίας. 'Ενώ ἀν δὲν μονομαχήσουμε θά είμαστε δύο καὶ παρηγορούμενοι.

— Ο ἀντίπαλός του δὲν πάροτε σε νὰ κρατήσῃ τὰ γέλοια καὶ ἐγνώσιμαν στὴν πόλη πάλι φύλοι διποτῶν πρόσωπων.

Ο ΡΑΥΧΗΣ... ΦΑΡΑΩ!

Κάποιος σοφὸς Αιγανόπιος ἀρχαιολόγος ἀνέφερε σὲ μία ἐπιστημονικὴ του διάλεξη ποὺ ἔκανε στὸ Βερολίνο πρὸ ἐπών τὸ ἔξης καραπητησίδων, μαζὶ καὶ πολλὰς σας δένας πορειασμένων.

— Γιορδίσαντας ἀπὸ τὴν Αιγανόπιον τὸν κόσμον στὸ Τελωνεῖο τὸ καβύτων τῆς μούμιας.

— Τὶ είναι τὸ πειραιώμενόν του; ἐρώτησεν δὲν πάλι θηλος τοῦ καβύτων.

— Ενας γηνότος Φαραώ της δεκάτης ἔκτης δυναστείας, τοῦ ἀπίκτηλος τὸ δάχομόρχος.

— Φαραώ;!! πρότη φορά ἀκούω τέτοιο ἐπαρόγενμα, ψιθύρισε δὲν πάλιλλος καὶ πολὺ δικαιολογημένα, γιατὶ κείνη τὴν εποχὴ μόνον οἱ πολιορκοὶ ηζεραν ἀπὸ τὸ πάτον του.

— Αρχισε λοιπὸν διαστικής ὑπάλληλος θὰ ἔξεταζη τὸ δασμολόδιον για τὸ δῆμο τὸ πρόσω πληρωναν οἱ εἰσαγόμενοι Φαραώ. Μά τὸ δασμολόδιον δὲν ἀνέφερε τίποτε τέτοιο. 'Ο οπάλληλος θύμωσε, ἐκουράσθη καὶ στὸ τέλος ἐκπάγασε :

— Αφοῦ δὲν ἀναφέρω τὸ ποτέ ποτὲ στὸ διαμαλόγιο θὰ κατατάξω τὸ Φαραώ σου σ' ἀλλο εμπόρευμα... Στά.. παστά ψάρια!.... Καὶ οἱ σοφός πλήρωσε γιατὸ Φαραώ τὸν δασμόν... παστοῦ ιχθύοις...

Ο... ΣΩΤΗΡ ΤΗΣ

Μιὰ φωμαντικὴ Γαλλίας ἔπεισε πρὸ μηνὸς στὸ Σηκουάνα διὰ λόγους ἐρωτωτοῦ, τὴν ἔσωση δὲ ένας μεγαλόσωμος σφύλλος τῆς Νέας Γῆς, γυμνασμένος σὲ τ τοια, δὲν ποῖος βούτηξε ἀμέσως στὸ νερό. Η νέα τερήτοντας στὸ ποτάμι λιποθύμησε. Μετὰ τὴν διάσπασιν τῆς δύτην συνήλθεν ἐδήλωσε στὸν πατέρα της διτ, δὲν θὰ παντρευτῇ ἄλλον ἀπὸ τὸν ποτήρα της.

— Αδύνατον, της είπεν δι πατέρας της.

— Μήπως είνε παντρεμένος; ρώτησε δὲ νέα.

— Οχι.

— Πολὺ γέρος;

— Ούτε.

— Μά τότε ποιός είνε δι σωτήριο μου;

— Ο σωτήριο σου παιδί μου; "Ενας σκύλλος ἀπὸ τὴν Νέαν Γῆν! Κόκκαλο η φωμαντική νέα! . .

